

JORD- OCH SKOGSBRUKSUTSKOTTETS UTLÅTANDE 12/2006 rd

Regeringens proposition med förslag om godkännande av Fördraget om upprättande av en konstitution för Europa och till lag om sättande i kraft av de bestämmelser i fördraget som hör till området för lagstiftningen

Till utrikesutskottet

INLEDNING

Remiss

Riksdagen remitterade den 8 juni 2006 en proposition med förslag om godkännande av Fördraget om upprättande av en konstitution för Europa och till lag om sättande i kraft av de bestämmelser i fördraget som hör till området för lagstiftningen (RP 67/2006 rd) till utrikesutskottet för beredning och bestämde samtidigt att jord- och skogsbruksutskottet ska lämna utlåtande till utrikesutskottet.

Sakkunniga

Utskottet har hört

- konsultativ tjänsteman vid EU-sekretariatet Päivi Kaukoranta, statsrådets kansli
- äldre regeringssekreterare Kaisa Sainio, jord- och skogsbruksministeriet
- chefsjurist Risto Airikkala, Centralförbundet för lant- och skogsbruksproducenter MTK rf.

PROPOSITIONEN

Regeringen föreslår att riksdagen godkänner det fördrag om upprättande av en konstitution för Europa som undertecknats i Rom i oktober 2004 samt lagen om sättande i kraft av fördraget. Till fördraget hänför sig 36 protokoll, två bilagor samt en slutakt och 30 förklaringar. Bilagorna och protokollen utgör en integrerad del av fördraget.

Fördraget om upprättande av en konstitution för Europa är ett internationellt fördrag mellan medlemsstaterna i Europeiska unionen. Det nya enhetliga konstitutionella fördraget ersätter med vissa undantag de nu gällande fördrag som Europeiska unionen baserar sig på. Den europeiska

union som grundar sig på det nya fördraget är i juridiskt och politiskt hänseende en efterföljare till den nuvarande Europeiska unionen. Genom det konstitutionella fördraget förenas Europeiska gemenskapen och den union som bildats genom Fördraget om Europeiska unionen till en enda, enhetlig juridisk person. De centrala målen för totalrevideringen är att förenkla och förtydliga fördragen, få unionen att fungera effektivare och föra den närmare medborgarna.

I ingressen till det konstitutionella fördraget beskrivs de värden, mål och incitament som är centrala för Europas utveckling. Unionens karaktär och de centrala principerna för unionens

verksamhet återges på allmän nivå i fördragets första del. Fördragets andra del består av Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna. Fördragets tredje del innehåller detaljerade bestämmelser om unionens politik och funktion. Fördragets fjärde del innehåller allmänna bestämmelser och slutbestämmelser. En betydande del av bestämmelserna i det nya fördraget motsvarar till sitt innehåll bestämmelserna i unionens nuvarande fördrag.

Förteckningen över unionens värden i början av det konstitutionella fördraget är mer omfattande än tidigare. De accentuerar unionens karaktär av värdegemenskap. Fördraget förstärker unionens dimension för grundläggande och mänskliga rättigheter bl.a. genom att unionens stadga om de grundläggande rättigheterna tas in i unionsfördraget och genom att unionen får möjlighet att tillträda den europeiska konventionen om mänskliga rättigheter.

Totalreformen avser att modernisera unionens institutionella struktur och att utveckla unionens handlingskapacitet, öppenhet och demokratiska karaktär. Genom det konstitutionella fördraget ersätts det nuvarande systemet för beslutsfattande med kvalificerad majoritet och röstviktning i rådet med ett system baserat på s.k. dubbel majoritet. Antalet ledamöter i Euro-

peiska kommissionen reduceras efter en övergångsperiod så att där sitter en medborgare från två tredjedelar av medlemsstaterna åt gången och att en tredjedel av medlemsstaterna alltid står utanför.

Det konstitutionella fördraget stärker principen om tilldelade befogenheter. Den befogenhet som inte har tilldelats unionen i konstitutionen tillfaller medlemsstaterna. Unionens befogenheter preciseras och förtydligas också annars. Området för unionens befogenhet ändras genom att vissa nya politikområden tillförs och de nuvarande befogenheterna vidareutvecklas.

I propositionen ingår ett förslag till lag om sättande i kraft av de bestämmelser i fördraget om upprättande av en konstitution för Europa som hör till området för lagstiftningen. Genom lagen upphävs lagen om godkännande av vissa bestämmelser i fördraget om Finlands anslutning till Europeiska unionen, de lagar som gäller sättande i kraft av Amsterdamfördraget och Nicefördraget samt den lag som gäller sättande i kraft av utvidgningsfördraget från 2003. Lagen avses träda i kraft samtidigt som Fördraget om upprättande av en konstitution för Europa, vid en tidpunkt som fastställs genom förordning av republikens president.

UTSKOTTETS ÖVERVÄGANDEN

Motivering

Utskottet lämnade den 29 mars 2006 ett utlåtande (JsUU 1/2006 rd — SRR 6/2005 rd) om statsrådets redogörelse om Europeiska unionens konstitutionella fördrag till utrikesutskottet.

I utlåtandet framhåller utskottet bl.a. att det viktigaste nya protokollet för jordbruket i Finland är protokoll 8 om anslutningsfördragen 1972, 1979, 1985 och 1994. Det fäster än en gång särskilt avseende vid att bestämmelsen i artikel 47 i protokollet i sak är en upprepning av artikel 141 i vår anslutningsakt och garanterar dess rättsliga kontinuitet. Vidare påpekar utskottet att det finns olika tolkningar av artikel 141 i vår anslutningsakt. En tolkning är att stöd enligt

artikeln är temporära och att de saknar grund efter en viss tid efter att Finland gått med i EU. En annan tolkning är att artikeln avser långvariga problem. I redogörelsen framhålls att eftersom protokollet om de fyra första anslutningsfördragen bara omfattar de bestämmelser i fördragen och akterna som fortfarande har rättslig betydelse kan det anses stödja den senare tolkningen. Jord- och skogsbruksutskottet anser att det finns starka motiv som talar för att den här tolkningen är den enda rätta. Det är vad utskottet har kommit till i sitt utlåtande.

I sitt utlåtande framhåller utskottet vidare att protokollsartikel 48 är en tekniskt justerad upprepning av bestämmelsen i artikel 142 i vår an-

slutningsakt och medger att Sverige och Finland får lämna långsiktigt stöd på nationell nivå för att säkerställa att jordbruksverksamheten kan bedrivas i särskilda regioner. Därför är det enligt utskottets mening mycket viktigt att artikeln garanterar att artikel 142 i vår anslutningsakt har rättslig kontinuitet.

Utskottet hänvisar till det som sagts ovan och kräver om igen att det konstitutionella fördraget ska garantera kontinuiteten i bestämmelserna i vårt anslutningsfördrag. Fördragsbestämmelserna ska säkerställa att det som bestäms om jordbruket i vår anslutningsakt från 1994 har rättslig kontinuitet enligt de mål som vi ställt upp. I det här sammanhanget vill utskottet ytterligare påpeka att också Europeiska rådet har antagit principen att ett multifunktionellt jordbruk ska bevaras i alla regioner i Europa. Av

artikel 39.2 i fördraget om upprättande av Europeiska gemenskapen (Romfördraget) framgår också att hänsyn vid utformningen av den gemensamma jordbrukspolitiken och de särskilda åtgärder som krävs för att tillämpa den ska tas till jordbruksnäringens särskilda karaktär som är en följd av jordbrukets sociala struktur och av strukturella och naturbetingade olikheter mellan olika jordbruksregioner.

Utöver detta upprepar utskottet i alla delar sina synpunkter och kommentarer i utlåtandet om redogörelsen.

Utlåtande

Jord- och skogsbruksutskottet föreslår

att utrikesutskottet ska beakta vad som sagts ovan.

Helsingfors den 22 september 2006

I den avgörande behandlingen deltog

ordf. Eero Lämsä /cent
vordf. Harry Wallin /sd
medl. Nils-Anders Granvik /sv
Pertti Hemmilä /saml
Matti Kauppila /vänst
Esko Kiviranta /cent
Lauri Kähkönen /sd
Esa Lahtela /sd
Jari Leppä /cent

Minna Lintonen /sd
Reijo Paajanen /saml
Sirpa Paatero /sd
Erkki Pulliainen /gröna
Kimmo Tiilikainen /cent
Pekka Vilkuna /cent
Lasse Virén /saml
ers. Klaus Pentti /cent.

Sekreterare var

utskottsråd Carl Selenius.